

Warszawa, dn. 24.05.2023 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 12/23

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Piotr Nowak**

Członkowie: **SGSŁ Jerzy SolarSKI**

SGSŁ Waldemar Żurek /ref./

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Bolesława Zielińskiego

rozpoznał sprawę **obwinionego Kol. [...]** [...] ur. [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] z dnia 20.01.2023 r., sygn. akt OSŁ [...] /22, **mocą którego uznano obwinionego winnym, tego że:**

w okresie od 10 listopada do 17 listopada 2021 r. w obwodzie nr [...] Koła Łowieckiego [...] będąc członkiem Koła poprzez dostarczenie karmy w postaci kukurydzy i odpadów zbożowych , bez wiedzy i zgody dzierżawcy obwodu łowieckiego założył nęcisko na którym w dniu 14 listopada 2021 r. pozyskał jednego dzika

tj. o przewinienie łowieckie z § 6 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz.U.z 2005 r. 51.548)

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną nagany oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 642,10 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k l:

1. utrzymuje zaskarżone orzeczenie w mocy
2. obciąża obwinionego kosztami postępowania odwoławczego

/-/ Piotr Nowak
/-/ Jerzy Solarski
/-/ Waldemar Żurek

Uzasadnienie orzeczenia głównego Sądu Łowieckiego z dnia 24 maja 2023 r.

Okręgowy Sąd Łowiecki [...] w [...]2023, w sprawie o Sygn. akt OSŁ [...] / [...], wydał Orzeczenie, przy udziale Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ [...] Kol. [...] [...], po rozpoznaniu na rozprawach w dniach [...]10. 2022 r. , [...]12.2022 r. i [...]01.2023 r. sprawy Kolegi [...] [...] ur. [...] [...], obwinionego o to ,że :w okresie od [...] listopada do [...] listopada 2021 r. w obwodzie nr [...] Koła Łowieckiego [...] będąc członkiem Koła poprzez dostarczenie karmy w postaci kukurydzy i odpadów zbożowych , bez wiedzy i zgody dzierżawcy obwodu łowieckiego założył nęcisko , na którym w dniu 14 listopada 2021 r. pozyskał jednego dzika, tj. o przewinienie łowieckie z § 6 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz.U. z 2005 r.51.548)

- działając na podstawie § 49 ust. 1 i 5 Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim, w którym uznał Obwinionego Kol. [...] [...] za winnego zarzucanego mu przewinienia łowieckiego i wymierzył mu na podstawie art. 35 c ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 13.10.1995 r. Prawo Łowieckie (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1638) karę dyscyplinarną zasadniczą nagany. Nadto na podstawie art. 35 p ust. 2 ustawy z dnia 13.10.1995 r. Prawo Łowieckie (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1638) w zw. z § 71 ust. 2 Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim zobowiązuje obwinionego Kol. [...] [...] do poniesienia kosztów postępowania dyscyplinarnego w kwocie 642,10 zł.

Jak wskazano w Uzasadnieniu Sadu I instancji, Sąd ustalił następujący stan faktyczny :Pismem z dnia [...].12.2021 r. ówczesny Prezes KŁ [...] powiadomił Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ [...] o założeniu przez obwinionego [...] [...] nęciska na terenie obwodu łowieckiego nr [...] bez uzgodnienia z Zarządem Koła mimo pouczenia go wcześniej, w lipcu 2021 r. o zasadach obowiązujących w zakresie zakładania nęcisk wynikających z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz.U. z 2005 r.51.548). Do założenia nęciska w tych warunkach doszło w okresie od [...] do [...] listopada [...] r. Łowczy Koła [...] [...] potwierdził, że w okresie od lipca do listopada 2021 r. nie było żadnego rejestru nęcisk, a obecnie na dzień jego przesłuchania w sprawie w dniu [...]04.2022 r., nęciska są legalne „ *na które Zarząd i Nadleśnictwo wyraziło zgodę* „, Dopiero w dniu [...]12.2021 r. obwiniony [...] [...] podjął czynności związane z uzgodnieniem z Zarządem KŁ [...] [...] oraz właściwym miejscowo Nadleśnictwem [...] miejsca założenia nęcisk we wskazanych przez niego miejscach.

Dowody:

- *k-1 pismo kol. [...] [...]z 15.12.2021 r.*
- *k-8 pismo Nadleśnictwa [...] z 07.06.2021 r.*
- *k-15 zeznania świadka [...] [...];*
- *k- 22 zeznania świadka [...] [...];*
- *k-30 częściowo - wyjaśnienia obwinionego [...] [...];*
- *k-38-39 pisma - wnioski obwinionego z 17.12.2021 r.*

Przesłuchany w charakterze obwinionego [...] [...] nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu przewinienia i wyjaśnił , że rozmawiał z członkami Zarządu swego Koła Łowieckiego , którzy nie zgłosili sprzeciwu co do zamierzonego założenia przez niego dwóch nęcisk. Jak wyjaśnił uzyskał pisemna zgodę zarówno [...] [...], jak i leśniczego [...] [...] na założenie dwóch nęcisk , kolejno w obwodzie nr 1 i nr 3. Obwiniony [...] [...] potraktował dokonane przez [...] [...] zgłoszenie , jako wynikające z osobistych uprzedzeń do niego ze strony ówczesnego Prezesa Koła.

Obwiniony [...] [...] nie był do tej pory karany i posiada w macierzystym Kole Łowieckim bardzo dobrą opinię.

Dowody :

- *k-30-31 wyjaśnienia obwinionego [...] [...];*
- *k- 37 opinia o obwinionym wydana przez Zarząd KŁ [...]*
- *k- 32 dane o karalności obwinionego ;*

Sąd I instancji zważył, co następuje :

W świetle uzyskanych i przeprowadzonych dowodów wina obwinionego [...] [...] w zakresie przypisanego mu w przeczeniu przewinienia dyscyplinarnego nie budziła wątpliwości. Zasady dotyczące zakładania nęcisk określone zostały przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz.U. z 2005 r.51.548) . W szczególności § 6 ust. 1 pkt. 2 cyt. rozporządzenia stanowi, że „ *myśliwy powinien ustalić u dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego lokalizację nęcisk w obwodzie łowieckim, a dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego powinien uzgodnić ich lokalizację na ternach leśnych z właściwym nadleśnictwem* Chronologia czynności jakie winien wykonać myśliwy zamierzający założyć nęcisko jest jasna i precyzyjna. Przystąpienie do zakładania nęcisk winno być poprzedzone czynnościami wstępnymi w postaci ustalenia lokalizacji nęciska z zarządcą obwodu łowieckiego. Nawet gdyby przyjąć, czemu przeczą dowody przeprowadzone w sprawie, w tym zeznania [...] [...], że obwiniony [...] [...] rozmawiał z Zarządem Koła reprezentującym przeciw dzierżawcę obwodu łowieckiego (tym ostatni jest Koło Łowieckie) o zamiarze założenia nęciska i nawet gdyby przyjąć , że ustalił on ich lokalizację, to przed przystąpieniem do założenia nęcisk winien dysponować *uzgodnieniem* lokalizacji nęciska dokonany przez Zarząd Koła z właściwym Nadleśnictwem [...]. Dowolności postępowania obwinionego [...] [...] nie tłumaczy fakt, że według jego oceny Zarząd Koła nie przystąpił do uzgodnienia lokalizacji nęcisk wskazanych przez niego, albowiem nawet podnoszona ewentualna beczynność Zarządu Koła nie oznacza, że warunki do założenia nęcisk zostały spełnione. Sąd zauważa, że z treści pisma Nadleśnictwa [...] wynika, że takich uzgodnień co do lokalizacji nęcisk dzierżawca obwodu łowieckiego dzierżawionego przez KŁ [...] nie prowadził, a stanowiło to warunek sine qua non podjęcia przez myśliwego czynności związanych z założeniem nęciska. Okoliczność ta zdaje się potwierdzać również wyjaśnienie obwinionego [...] [...], który przedłożył nadto dokumenty, których data dowodzi, iż do ustalenia lokalizacji nęcisk i dokonania uzgodnienia w tym zakresie

przystąpił on z dniem [...]12.2021 r., a więc w czasie, gdy nęciska zostały już przez niego założone. Wskazuje na to również treść podpisanych przez niego dokumentów.

W świetle treści zgromadzonych w sprawie dowodów wina obwinionego [...] [...] w zakresie przypisanego mu przewinienia dyscyplinarnego nie budzi wątpliwości. Swoim postępowaniem myśliwy ten naruszył zasady zakładania nęcisk wynikające z przepisów cytowanego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie przede wszystkim fakt, że obwiniony [...] [...] nie był do tej pory karany i cieszy się w macierzystym Kole Łowieckim szczególnie dobrą opinią. Z tych względów złożony przez rzecznika dyscyplinarnego wniosek o wymierzenie kary został uznany za nadmiernie surowy, a rodzaj przewinienia, podjęte, co prawda post factum czynności przez obwinionego zmierzające do legalizacji założonych nęcisk powodują, że na akceptację w tej sytuacji zasługuje ocena o karze zasadniczej opisanej w art.35c ust.2 pkt.1 Prawa łowieckiego - to jest karze nagany, jako spełniającej wymogi kary sprawiedliwej. W stosunku do obwinionego [...] [...] występuje dodatnia prognoza co do przestrzegania przez niego w przyszłości przepisów łowieckich, w tym w szczególności tych, które dotyczą zasad związanych z zakładaniem nęcisk. .

O kosztach postępowania, do których zapłaty zobowiązany został obwiniony [...] [...] orzeczono na podstawie § 71 ust. 2 Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim, zgodnie z treścią którego wszystkie koszty związane z postępowaniem dyscyplinarnym obejmujące między innymi koszty doręczeń pism i wezwań, przejazdów rzecznika i sędziów z powodu czynności w postępowaniu ponosi ukarany.

Obwiniony [...] [...], reprezentowany przez obrońcę r.pr. [...] [...], w dniu [...] lutego 2023 r. złożył Odwołanie, do Głównego Sądu Łowieckiego [...]w ~~Warszawie~~, Za pośrednictwem Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] Pismo z tą samą datą i tej samej treści złożył także sam obwiniony.

Odwołanie wniesiono na podstawie art. 35m ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie oraz § 50 ust. 1 Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim, stanowiącego załącznik do uchwały nr 50/2014 Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 24 kwietnia 2014 r. (dalej jako: Regulamin), od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] z dnia [...] stycznia 2023 r., o sygn. akt. OSŁ

[...] /22 (doręczone obrońcy Obwinionego w dniu [...] lutego 2023 r.) i zaskarżając ww. orzeczenie w całości na korzyść Obwinionego.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono:

- oparcie go na błędach w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść (§ 58 ust. 2 pkt 2 Regulaminu), polegających na wybiórczym potraktowaniu zeznań przesłuchanych świadków i oparciu się przez Sąd I instancji wyłącznie na ich wyrwanych z kontekstu twierdzeniach oraz nadanie im niezgodnego z rzeczywistością znaczenia, z jednoczesnym pomięciem tych pozostających z nimi w sprzeczności, co doprowadziło Okręgowy Sąd Łowiecki do wadliwego i nieuprawnionego wniosku, że to Obwiniony postąpił wbrew chronologii czynności wynikających w § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia MS, podczas, gdy sprzecznie z tą chronologią postąpił Zarząd Koła w wyniku swojej bezczynności, a sytuacja ta nie może obciążać Obwinionego;
- naruszenie przepisów prawa procesowego mających wpływ na treść orzeczenia, tj. § 2 pkt 1 Regulaminu, poprzez jego nie zastosowanie i wadliwe przyjęcie, iż czyn Obwinionego nosi cechy przewinienia łowieckiego, podczas, gdy działanie Obwinionego nie naruszyło § 6 ust. 2 pkt. 2 Rozporządzenia MS i było z nim zgodne, a przepis ten został naruszony przez dzierżawcę obwodu łowieckiego poprzez zaniechanie uzgodnienia lokalizacji nęciska z nadleśnictwem, w konsekwencji postępowanie w niniejszej sprawie wobec Obwinionego powinno ulec umorzeniu;
- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia MS, poprzez jego nieprawidłową wykładnię przejawiającą się w przyjęciu, iż bezczynność dzierżawcy obwodu łowieckiego (Kola Łowieckiego [...]) w zakresie uzgodnienia lokalizacji nęciska z właściwym nadleśnictwem, po zgłoszenia chęci jego złożenia przez Obwinionego myśliwego, powoduje, iż przystąpienie do jego złożenia stanowi przewinienie łowieckie myśliwego.

Mając na uwadze powyżej wskazane podstawy zaskarżenia wniesiono o:

- zmianę zaskarżonego orzeczenia w całości i uniewinnienie Obwinionego z uwagi na fakt, że nie sposób mu przypisać winy, a orzeczenie Sądu I instancji zostało wydane w oparciu o błędne ustalenia faktyczne, przyjęte za podstawę orzeczenia;

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania równorzędnemu Sądowi Łowieckiemu przy Zarządzie Okręgowym [...],

celem umorzenia postępowania, z uwagi na okoliczność, że czyn Obwinionego nie nosi cech przewinienia łowieckiego;

ewentualnie, o ile nie wykracza poza zakres przewidziany w § 58 ust. 1 Regulaminu,

-zmianę zaskarżonego orzeczenia w całości i umorzenia postępowania z uwagi na fakt, że czyn nie nosi cech przewinienia łowieckiego.

W uzasadnieniu Odwołań wskazano, że Okręgowy Sąd Łowiecki [...] uznał [...] [...] winnym przewinienia łowieckiego z § 6 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (dalej i powyżej jako: Rozporządzenie MS) i wymierzył mu karę dyscyplinarną zasadniczą nagany.

W pierwszej kolejności wskazano, iż ujęcie w opisie czynu orzeczenia Sądu I instancji okoliczności pozyskania przez Obwinionego dzika w dniu [...] listopada 2021 r. w założonym nęcisku nie stanowi przewinienia łowieckiego, a już z pewnością sytuacja ta nie jest objęta wskazanym jako naruszonym przez Obwinionego § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia MŚ, a wręcz jest to sytuacja wprost w nim wyłączona, albowiem zgodnie w ww. przepisie dopuszcza się podczas polowania strzelanie do dzika przy nęciskach. Co szczególnie istotnie, Sąd I instancji w *petitum* orzeczenia dokonał opisu czynu Obwinionego, analogicznie jak to uczynił Rzecznik Dyscyplinarny wskazując, iż jego przewinienie łowieckie Obwinionego polegało na „założeniu nęciska bez wiedzy i zgody dzierżawcy obwodu łowieckiego”. W ocenie Sądu oba te elementy znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Niemniej jednak, jak wskazuje odwołanie, Sąd potraktował ów materiał wybiórczo, pomijając zeznania świadka [...] [...]. Wynika z nich, że Obwiniony dokonał jednak uzgodnienia lokalizacji nęciska w czasie spotkania z Zarządem Koła, na którym wydawano odstrzały, albowiem „... łowczy [...] [...] informował, kolegów, którzy chcieli założyć nęciska o obowiązujących w tym zakresie zasadach, zainteresowany miał w takiej sytuacji złożyć pisemną lub ustną prośbę do Zarządu Koła, wiem, że np. [...] [...] czy też tu obecny [...] [...] takie nęcisko chcieli złożyć..

W świetle powyższych zeznań doszło do zwrócenia się w formie ustnej przez Obwinionego [...] [...] bezpośrednio do [...] [...] (ówczesnego Łowczego Koła) z prośbą o założenie nęciska, a wobec braku wyraźnego sprzeciwu ze strony Koła bądź co najmniej wskazania, że Obwiniony powinien się wstrzymać z jego urządzeniem do czasu uzgodnienia

lokalizacji nęciska z Nadleśnictwem [...] , Obwiniony przystąpił do jego złożenia. Jak dalej wynika z zeznań zawiadamiającego świadka [...] [...] oraz świadka [...] [...] w Kole nie prowadzono rejestru nęcisk, co wskazuje na to, że Zarząd Koła nie występował o uzgodnienie ich lokalizacji, jako to się okazało w przypadku Obwinionego, oczekując, że myśliwy dokona tego bezpośrednio i we własnym zakresie. Pozostaje to w ewidentnej sprzeczności z chronologią i zasadami jakie wynikają z przepisu § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia. W tym miejscu należy podkreślić, że § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia MS posługuje się słowem w odniesieniu do myśliwego „ustalić”, co zgodnie z Słownikiem Języka Polskiego oznacza „zdecydować o ostatecznej formie, postaci lub przebiegu czegoś”, „stwierdzić coś po uprzednim zbadaniu”, „uczynić niezmiennym”. Natomiast w odniesieniu do dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego posłużył się określeniem „uzgodnić”, co według wspomnianego słownika oznacza „uczynić zgodnym z czymś”. Biorąc pod uwagę powyższe zwrot ustalić, należy rozumieć jako stwierdzenie, że nęcisko będzie założone w określonym miejscu (w określonym obwodzie). Jednocześnie należy podkreślić, że Rozporządzenie MŚ nie określa konkretnej formy ustalenia. Przyjęcie określenia „ustalić” zamiast np.: uzyskania decyzji, czy zatwierdzenia nęcisk, pozwolenia na lokalizację, prowadzi do wniosku, że celem wspomnianego przepisu było odformalizowanie owego ustalenia. W celu, aby te były zakładane zgodnie z zasadami przyjętymi w danej społeczności łowieckiej i zgodnie z tymi zasadami postępował Obwiniony. Reasumując, z uwagi na fakt, że Obwiniony dokonał ustalenia miejsc nęcisk z odpowiednim podmiotem, nie można uznać że swoim zachowaniem wypełnił znamiona przewinienia łowieckiego. Jak wykazało postępowanie dowodowe brak prowadzenia rejestru nęcisk w Kole Łowieckim [...] *de facto* był wynikiem beczynności dzierżawcy obwodu łowieckiego w zakresie uzgadniania lokalizacji nęcisk z właściwym nadleśnictwem pomimo ich zgłaszania i zakładania przez myśliwych. Władze koła tolerowały bowiem fakt prowadzenia takich uzgodnień bezpośrednio przez myśliwych, czego przykładem jest akceptacja podjęcia tych czynności przez Obwinionego. Obwiniony zorientowawszy się bowiem, że Zarząd Koła nie wykonuje obowiązków przewidzianych § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia, a jednocześnie „korzystając” w własnej beczynności w tym zakresie, jego Członek, dokonuje zawiadomienia Rzecznika Dyscyplinarnego o popełnieniu przewinienia łowieckiego, samodzielnie, we własnym zakresie dokonał uzgodnienia lokalizacji nęciska z przedstawicielem nadleśnictwa. Nie sposób jednak uznać, że w świetle chronologii czynności jakie powinny zostać dokonane na gruncie powyższej regulacji, działania myśliwego należy uznać za właściwe. Niemniej jednak były one wynikiem beczynności Koła, jako dzierżawcy obwodu łowieckiego, które

było zobowiązane do podjęcia aktywności w tym zakresie po zgłoszeniu chęci złożenia nęciska przez myśliwego. Oznacza to, że zaniebdania w tym zakresie Koła Łowieckiego [...] nie mogą wpływać na odpowiedzialność dyscyplinarną Obwinionego, który w dobrej wierze ustalił lokalizację nęciska i będąc przekonany o dalszym ich uzgodnieniu przez Zarząd Koła pozyskał dzika. Zgodzić się należy z Sądem I instancji, który wskazuje w uzasadnieniu orzeczenia, że na gruncie § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia „*chronologia czynności jakie winien wykonać myśliwy który chce założyć nęcisko jest jasna i precyzyjna*”. Niemniej Sąd zdaje się nie dostrzegać, że na myśliwym spoczywa jedynie pierwszy z obowiązków nałożony przez powyżej wskazany przepis, a mianowicie ustalenie lokalizacji nęciska z Zarządem Koła, co w przypadku Obwinionego miało miejsce. W ramach tej chronologii, na której złamaniu przez Obwinionego orzeczenie skazujące oparł Sąd I instancji, to jednak Koło Łowieckie [...] nie dopełniło ciężących na nim obowiązków przewidzianych w § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia poprzez zaniechanie uzgodnienia lokalizacji nęciska zgłoszonego przez Obwinionego z właściwym nadleśnictwem. Ponadto każdy z przesłuchiwanym w toku postępowania świadków zeznał, co potwierdzają również zeznania pozostałych świadków, że w Kole Łowieckim [...] nie obowiązywały jakiegokolwiek sformalizowane (np. uchwałą Walnego Zgromadzenia) zasady dotyczące ustalania przez myśliwego lokalizacji nęcisk z Zarządem Koła. Symptomatyczne jest również, co wynika z zeznań świadka [...] [...], a co skrętnie pomija w uzasadnieniu orzeczenia Sąd I instancji, iż „Łowczy [...] [...] nie brał udziału w tych ustaleniach naszych dot. nęciska”, że Zarząd Koła wykazywał się beczynnością w zakresie uzgadniania lokalizacji nęcisk z właściwym nadleśnictwem, niejako przenosząc ciężący na dzierżawcy obowiązek na myśliwego. W błędzie jest Sąd I instancji przyjmując, iż „nawet, gdyby przyjąć... że Obwiniony [...] [...] rozmawiał z zarządem Koła... a zamiarze złożenia nęciska i nawet gdyby przyjąć, że ustalił on ich lokalizację, to przed przystąpieniem do założenia nęcisk winien dysponować uzgodnieniem lokalizacji nęciska dokonany przez Zarząd Koła z właściwym Nadleśnictwem [...]”. Otóż na gruncie art. § 6 ust. 2 pkt 2 zd. 2 Rozporządzenia MS na myśliwego nałożony jest wyłącznie i jedynie obowiązek/powinność „ustalenia u dzierżawcy obwodu łowieckiego lokalizacji nęcisk w obwodzie łowieckim”. Zobowiązanie do „uzgodnienia ich lokalizacji z właściwym nadleśnictwem” i to jedynie „na terenach leśnych” ciąży już wyłącznie na dzierżawcy obwodu łowieckiego — w tym przypadku na Kole Łowieckim. Tym samym nie można przerzucać na myśliwego negatywnych konsekwencji braku takiego uzgodnienia lokalizacji nęciska w sytuacji beczynności Zarządu Koła, która miała miejsce w odniesieniu do Obwinionego. Przyjęcie za Sądem I instancji, że myśliwy — oprócz ustalenia z Kołem -

musiałby jeszcze dysponować uzgodnieniem z Nadleśnictwem lokalizacji nęciska prowadzi do wniosku, że każda inicjatywa myśliwego zmierzająca do założenia nęciska byłaby skutecznie unicestwiona wobec bezczynności Zarządu, który z różnych przyczyn nie podejmowałby działań zmierzających do takiego uzgodnienia, jako jedyny uprawniony do tego podmiot. Ewentualnie dochodziłoby do wadliwych w tym zakresie praktyk, z którą mamy do czynienia w kontekście niniejszego postępowania, że myśliwy we własnym zakresie uzgadnia z Nadleśnictwem lokalizację nęciska, po to aby następnie ustalić ją z Kołem. Stanowi to całkowite odwrócenie kolejności działań przewidzianych w art. § 6 ust. 2 pkt 2 zd. 2 Rozporządzenia MS i nie powinno mieć miejsca. Okręgowy Sąd Łowicki nie mógł uporać się i nie uporał w toku postępowania z kwestią, na którą zwracał uwagę Obwiniony w piśmie z dnia 24 października 2022 r., wskazując, iż oskarżenie sformułowane wobec Obwinionego opiera się na złożeniu, że - jako członek Koła - nie uzyskał on „p o z w o l e n i a na założenie” nęciska, podczas gdy powołany we wniosku oskarżycielskim (jako naruszony) przepis § 6 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (dalej jako: r.m.ś.) przewiduje „ustalenie lokalizacji nęcisk w obwodzie łowieckim”. Z pewnością słowa „pozwolenie” i „ustalenie” nie stanowią synonimów, bowiem „ustalić” nie oznacza tego samego co „uzyskać pozwolenie”, czego nie dostrzegali zarówno występujący z wnioskiem Zastępca Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego, decydując się na wystąpienie z wnioskiem oskarżycielskim i jego popieranie, jak i Sąd I instancji orzekający w sprawie. Przedmiotowa kwestia została w uzasadnieniu orzeczenie skrzętnie pomięta, co nie oznacza, że nie jest istotna i nie powinna się doczekać rozstrzygnięcia przez Główny Sąd Łowiecki. Zarazem należy zauważyć, że Obwiniony nie miał świadomości, iż Zarząd Koła zaniechał uzgodnienia lokalizacji założonego przez niego nęciska z Nadleśnictwem [...]. Obwiniony pozostawał bowiem w przekonaniu, że wobec braku wyraźnego sprzeciwu ze strony Zarządu Koła lub któregośkolwiek z jego członków, w szczególności Łowczego, może przystąpić do założenia nęciska. Łowczy natomiast, zamiast sprzeciwić się tej inicjatywie Obwinionego, jednocześnie go informując, że przewidziana w Rozporządzeniu MŚ procedura nie została ze strony Koła przystąpił do dokumentowania istnienia nęciska na potrzeby wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Podkreślenia wymaga, iż Obwiniony, po uzyskaniu informacji o zgłoszeniu jego dotychczasowego działania jako przewinienia dyscyplinarnego, we własnym zakresie dokonał odpowiednich uzgodnień z przedstawicielem nadleśnictwa albowiem zdał sobie sprawę, iż w tym zakresie nie może liczyć na jakąkolwiek aktywność — zobowiązanego do tego — Koła. W przypadku uznania przez Główny Sąd Łowiecki, iż niezbędnym jest uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i

przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, wnoszę o jej przekazanie równorzędnemu Okręgowemu Sądowi Łowieckiemu przy Zarządzie Okręgowym [...]. Wniosek ten uzasadniony jest okolicznością, iż podczas mowy końcowej, występującego w sprawie Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ [...] [...] [...], w miejsce zarzutów merytorycznych, padły wobec Obwinionego — nacechowane brakiem bezstronności - twierdzenia o arogancji i niesubordynacji Kol. [...] [...] względem Zarządu Koła. Pozwala to przypuszczać, że organy dyscyplinarne działające przy Zarządzie Okręgowym [...] wskutek negatywnego nastawienia są nieobiektywne względem Obwinionego, który liczy na rzetelny proces łowiecki.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również podniesioną powyżej argumentację, niekaralność i dotychczasowe oddanie Obwinionego realizacji celów postawionych przed myśliwymi oraz zaangażowanie w łowiectwo dla ochrony środowiska przyrodniczego, pełnomocnik i obwiniony wniósł jak powyżej.

Główny Sąd Łowiecki zważył , co następuje: Orzeczenie Sądu I Instancji jest w pełni prawidłowe, a Odwołania Obwinionego i jego obrońcy nie zasługują na uwzględnienie.

Nie jest prawdą, co podnosi Pełnomocnik i Obwiniony, że wadliwe jest ujęcie w opisie czynu orzeczenia Sądu I instancji okoliczności pozyskania przez Obwinionego dzika w dniu [...] listopada 2021 r. w założonym nęcisku gdyż to zdaniem odwołujących się nie stanowi przewinienia łowieckiego, a już z pewnością sytuacja ta nie jest objęta wskazanym jako naruszonym przez Obwinionego § 6 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia MŚ, a wręcz jest to sytuacja wprost w nim wyłączona, albowiem zgodnie w ww. przepisie dopuszcza się podczas polowania strzelanie do dzika przy nęciskach. Oczywistym jest, że można polować na dziki przy nęcisku i to jest jasne dla wszystkich, a sformułowanie użyte przez Sąd Instancji wskazuje jedynie to, że obwiniony upolował dzika przy nęcisku. Nie jest to zarzutem, a jedynie elementem opisu czynu. Zarzutem oczywistym jest założenie nęciska bez wymaganych uzgodnień i za to został ukarany obwiniony. Upolowanie dzika samo w sobie przy legalnie założonym nęcisku nie mogłoby stanowić przewinienia. Wynika to jasno z uzasadnienia Orzeczenia.

Dokumenty zebrane w toku sprawy potwierdzają prawidłowość wydania orzeczenia. Na karcie 8 akt znajduje się pismo Nadleśnictwa z [...] w którym zwrócono wyraźnie uwagę na konieczność uzgadniania nęcisk z Nadleśnictwem , podnosząc jednocześnie, że na terenie leśnictwa [...] znajduje się nęcisko którego założenia nie uzgodniono z nadleśnictwem.

Następnie w aktach na karcie 16 znajduje się jednoznaczne pismo samego obwinionego z datą [...], w którym wskazuje, że ma założone nęcisko i że strzelił tam dzika oraz że założono tam foto pułapkę, którą zdemontował. Dopiero [...] obwiniony złożył wniosek o uzgodnienie z Leśniczym Leśnictwa [...] miejsce położenia nęciska, na co wskazuje dokument z k-34. W tym też dniu powiadomił formalnie Zarząd Koła i uzgodnił lokalizację z leśniczym (karta 38 i 39). O tym, że Zarząd wie o nęcisku wynika z pisma z [...] Nie ma więc żadnych wątpliwości, że w chwili gdy zakładane było nęcisko obwiniony nie posiadał prawem wymaganych zgód. Nawet gdyby przyjąć, że doszło do zwrócenia się w formie ustnej przez Obwinionego [...] [...] bezpośrednio do [...] [...] (ówczesnego Łowczego Koła) z prośbą o założenie nęciska, to nie wystarcza jedynie braku wyraźnego sprzeciwu ze strony Koła. Nie ma wątpliwości, że Obwiniony powinien się wstrzymać z jego urządzeniem do czasu jednoznacznej zgody Zarządu Koła oraz uprzedniego uzgodnienia lokalizacji nęciska z Nadleśnictwem [...]. Obwiniony jednak samowolnie przystąpił do jego złożenia. Prawdą jest, co wynikało z zeznań zawiadamiającego świadka [...] [...] oraz świadka [...] [...], że w Kole nie prowadzono rejestru nęcisk, co mogłoby wskazywać na to, że Zarząd Koła nie występował o uzgodnienie ich lokalizacji, Ale mogło też być tak, że nęciska istniejące były znane wszystkim, a powstawały po wcześniejszym ich założeniu za zgodą zarządu i uzgodnieniu z właściwym Nadleśnictwem, bez prowadzenia specjalnego rejestru nęcisk, lub bez tych zgód ale za ogólnym przyzwoleniem. Sąd nie oceniał w tej sprawie prawidłowości ewidencjonowania w Kole, a musiał ocenić czy Obwiniony założył nęcisko po uzgodnieniu z Nadleśnictwem i zgodzie Zarządu. Nawet gdyby było tak, że członek koła składa formalny i pisemny wniosek o zgodę na nęcisko, a Zarząd nie podejmuje dalszych czynności, to członkowi Koła nie wolno samodzielnie zakładać nęciska. Nie można domniemywać że milczenie Zarządu oznacza zgodę. Od określonych decyzji w Kole są określone organy. Jeśli działają nieracjonalnie, lub są bierne, lub nie odpowiadają na wnioski poszczególnych członków koła to od tego jest Walne zebranie członków by podnieść zarzuty wobec wadliwości działań Zarządu. Od tego są wnioski do Komisji Rewizyjnej czy wnioski czy przekonywanie członków Koła by za takie działania nie udzielać absolutorium Zarządowi lub odwołać Zarząd albo poszczególnych jego członków. Wyobraźmy sobie hipotetycznie, że np. Łowczy który ma udzielać licencji każdemu członkowi Koła, jest bierny i nie udziela jednemu z członków bez jakiegokolwiek podstawy. Czy to oznacza, że dany myśliwy może podjąć się polowania bez ważnej licencji? Jednak nie. Obwiniony, gdy miał wątpliwości czy dostał zgodę od zarządu, powinien zwrócić się drogą formalną, poprzez stosowne pismo o udzielenie mu odpowiedzi. Być może sprawa by się wtedy wyjaśniła. Samowolne założenie

nęciska i następcze wystąpienie o uzgodnienie z Nadleśnictwem nie może być tolerowane. Wyobraźmy sobie, że każdy z myśliwych w Kole zakłada sobie swoje indywidualne nęcisko, bez formalnej zgody Zarządu, a jak coś na nim upoluje, to potem występuje sam o uzgodnienie z Nadleśnictwem. Taka sytuacja absolutnie nie powinna mieć miejsca.

Główny Sąd Łowiecki mając na uwadze powyższe i uznając, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniesionego odwołania, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie i w konsekwencji tego kosztami postępowania obciążył obwinionego.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Jerzy Solarski
/-/ Waldemar Żurek